

KRÁŠNĚ KARLŮVSKO

Středa, 14 prosinec 2011

Do polední mi byly dvě fotky plánů na výstavbu hotelu v lomu Amerika, v chráněné krajinné oblasti Karlůvsko. V tu ránu bylo u nás doma infarktů. "To snad je mistrovství světa v kurvení nejkrásnějších míst u nás!" začala jsem.

Ale potom mi nastal dohled, že je to blbost a jenom nějaké plánování. Ale pozor - lomy na Karlůvsku vlastní soukromá společnost a u jedné zde byly pokusy, nastal včas zarážející, ložnice jako skládku a zasypat je... a také má být o zkušené vypuštění balonek.

A pak jsem začala vzpomínat na své výlety do okolí Karlůvsko. Vzpomínám na starou babku ve mlýnu pod Berounem, která k němu ohni večer vždycky přišla, s taškou plnou švestek a u mudraným tranzistorákem, když jsme jeli Berounku. Jak si chudák pochutnávala na nějaké vešmě, netuším, čím jí krmíme. Kluci ve bývalém náhonu mlýna nasbírali plné esky, holky je uvařily, nasekaly a osmdesátiletá babka si myslela, že si pochutnává na houbových plackách. Vzpomínám, jak dcera asi pětiletá se mnou absolvovala výlet z Berouna přes Konopušky, Tobolku a Kodu na vlak do Srbska. Ten den přišla a holka měla bílé tenisky a bílé ponožky. Od Konopušek ke Kobyle jsme šli mokrou zarostlou loukou, tráva holce sahala k pasu, ponožky a tenisky ztratily pod blátem vodní barvu a byly promáčené a dcera na mne upřela nevinné zraky a pravila. "Maminko, my jsme zabloudily a už se nikdy nevrátíme, víš?" No, našly jsme se a i přesto pak přišlo. Vzpomínám na svoji trampskou kámošku z Údolí dš, jak přišla výletu s ní přes Kubrychárnu, Bubovické vodopády do Solvayových dolů jsem málem ztratila psa. Byl je hravý a na louce proti nám vyrazil srnec, už odrostlejší s náznakem parůžků. O mém psu si nejspíš myslel, že je to nějaký divný nepodařený srnec a má blbinek si zase asi myslel, že je to ošklivý protože tam nebyl žádný jiný kámoš, tak Burák chvíli honil srnce, pak si prohodili role, chvíli bojovali tělo na tělo pak zapadli někde do blízkého lesa. Volám, pískám, pak už jsem, pes nikde. Vrazím do lesa a tam vedle sebe svorně ležely dvě úplně urvaná mláďata a srnci blaženě olizuje uši... Vzpomínám na tajemnou Císařku kde je dnes už zakázaný vstup a na studánku a rybník na Kodě, na historický Tetín, kam si chodím pro rakytník a na klášter ve sv. Janu pod Skalou. A nejvíc vzpomínám na dobu před hodnou a hodnou lety, kdy jsme se chodili do lomu Amerika koupat. Přes zákazy, přes četné a policejní hlídky a ve střešních chodbách si vyprávěli o zvonu, na který se nesmí zvonit, o ztracené Hance a zasypaném esesákovi Hagenovi, jehož duch v chodbách přebývá. Dnes už modrou vodu Ameriky uvidíte jenom nahorně přes oplocení. Po četných nešťastných událostech byly přístupové cesty majitelem lomů odstaveny a dolů by se dalo sestoupit jen s horolezeckou výbavou, ale ani to není bez nebezpečí, protože stěny lomu jsou zvětralé a je zde nebezpečí sesutí. I když paradoxně nejvíce lavin odstaven cest majitelem. Jsou zde ještě dva lomy, trestanecký, zvaný Mexiko, se zelenou vodou a Malá Amerika (Rečna). I mimo hradu Karlůvsko je zde toho k vidění hodnou a je jedno, jestli vystoupíte z vlaku v Loděnici, Srbsku, Berouně nebo Karlůvsku, nebo pojedete ze Zlína autobusem na Mořinu. Všechny je perfektní turistické značení a je jenom na vás, kdy vyrazíte. Ale pánové pozor, po téhle rážové značce (na fotce výše) ne!

DEERES